

מאורות אל העבר

יח כסלו תשמח | 09/12/1987

מאת אדובר צה"ל (ויקפדיה)

אינתיפאדה

המהומות ההמוניות שפרצו במחנה הפליטים ג'באליה שברצועת עזה בבוקר י"ח בכסלו תשמ"ח (9.12.1987), לאחר שנפוצו בו שמועות שווא על רצח מכון של פלשתינים בידי נהג יהודי, לא נתפסו תחילה כאירוע חריג במיוחד. אולם, כרסום ההרתעה הישראלית בשל הנסיגה מלבנון, עסקת ג'יבריל ותהליכים פנים ערביים הביאו במהירות להתפשטות המהומות בכל רחבי יהודה, שומרון ועזה. בשל מורכבות האתגר ובשל כשלים שונים, כשל צה"ל בניסיון לדכא את המהומות, ואווירה של אנרכיה פשטה בשטח. הצילומים של הפגנות הענק של האזרחים שהשתמשו כביכול "רק" בנשק קר הביאו לאהדה עולמית לפלשתינים, וללחצים קשים על ישראל לאפשר להם מדינת עצמאית. שנות האינתיפאדה הביאו גם להעמקת המחלוקת בנושא עתיד שטחי יש"ע בחברה הישראלית ולהקמת תנועת החמאס. במהלך האירועים נרצחו כמאה ישראלים. כאלף וחמש מאות פורעים פלשתינים נהרגו בידי חיילי צה"ל, ועוד כאלף נרצחו בידי אחיהם בחשד לשיתוף פעולה עם ישראל. לאחר מספר חודשים, הצליחה ישראל להשיג שליטה על המצב, ואירועי ההתקוממות הפלשתינית - "האינתיפאדה" כפי שכונתה - הלכו ודעכו במהלך ראשית שנות התשעים.